

2

توبه

بازگشت دوباره

- توبه... یعنی، نقطه سر خط.
- توبه... خط آغاز مسابقه بندگی است.
- توبه... یعنی هنوز به خدا اطمینان دارم.
- توبه... غسل عمل است، در آب امید.
- توبه... حسن نیت بنده است به خدا.
- توبه... یک قطره اش، قاتل باتلاق گناه است.
- توبه... برادر ناتنی گناه است.
- توبه... به جوان که می رسد، گپ می کند.
- توبه... انتخاب خدا، برای بنده است.
- توبه... خطاکار را در میان خوبان بُر می زند.
- توبه... آتش وجدان است، گناه را خاکستر می کند.
- توبه... کار ایمان دار های نابالغ است، که می خواهند بزرگ شوند.
- توبه... تمایل بنده است، برای باز، بندگی کردن.

- توبه... اعلامیه تدفین گناه است.
- توبه... پرستاره ترین کهکشان عالم خلقت است.
- توبه... در ماندگان امت محمد(ص) را سامان می دهد.
- توبه... یک رویش پشیمانی است و نه رویش امید.
- توبه... زورش به هر گناهی می رسد، این را خدا خواسته است.
- توبه... توانی آنهایی است، که روی برگشت ندارند.
- توبه... ایمان فلج شده را، شفا می دهد.
- توبه... به خدا، خدا را، توانا دیدن در بخشش است.
- توبه... برای آنها که به خدا اطمینان ندارند، کمرنگ تر است.
- توبه... نه سبب می خواهد و نه مسبب، فقط نیت می خواهد، بسم الله.
- توبه... درب فرار گنه کاران از آتش خشم خداست.
- توبه... قدرت مبادله با همی چیز را دارد، الا ناامیدی.
- توبه... آبیاری باغچه خشکیده دل است، که حتما دوباره گل می کند.

- توبه... برو برگرد ندارد، هر که شک دارد، به خدا شک دارد.
- توبه... آموزش خداست به بندگان.
- توبه... چتری است که هیچ خلقی از امان آن بی بهره نخواهند بود.
- توبه... شفاعت خالق است از مخلوق.
- توبه... برگشت به گذشته و امید به آینده است.
- توبه... فرزند خوانده توحید است.
- توبه... شاهراهی است که به سرزمین ایمان متصل می شود.
- توبه... جوان را خواستنی ترین، خلقت هستی می کند.
- توبه... کارش را بلد است، به ظن و گمان ما کاری ندارد.
- توبه... نامه خصوصی خداست، به بندگان قهر کرده.
- توبه... بهار، زمستانِ ایمان است.
- توبه... حقیقت مهرورزی خداست با بندگان.
- توبه... واقعیتی است که اهل ایمان، با آن به حقیقت می رسند.

- توبه... بزرگ دیدن گناه بنده است، اما نه بزرگ تر از عفو خداوند.
- توبه... بذری است، که چه بسا از شکوفه ایمان هم، پر بار تر باشد.
- توبه... اراده خداست ، برای بازگشت دوباره بندگان.
- توبه... در هیچ شکلش، بن بست ندارد.
- توبه... یک راه زمینی دارد ، و هزارویک راه آسمانی.
- توبه... هرگز مسدود شدنی نیست.
- توبه... بهانه ای است، که بهایش را خدا می پردازد.
- توبه... یک لحظه اش، حریف یک عمر خطاپیشگی است.
- توبه... شهادت می خواهد، قبولش با خدا.
- توبه... پاکن تقدیر است، که غلط های مشق زندگی را پاک می کند.
- توبه... کارگناه را یکسره می کند، و ارتباط بنده و خدا را، دوسره.
- توبه... گلاب دو آتشف است، هم دنیا را عطر آگین می کند، هم آخرت را.
- توبه... باز کردن حساب شخصی نزد خداوند است.

- توبه... زیباترین مهر خداوندی است، به زشت ترین عمل انسان.
- توبه... با اشک ، دو قبضه می شود.
- توبه... شب های جمعه، ری می کند.
- توبه... رفیق دل هایی است، که ول نیست.
- توبه... آخرین تیر اهل ایمان است ، به قلب شیطان.
- توبه... آفرینش دوباره ارتباطی است، که می رفت به سردی بگراید.
- توبه... هراسیدن از حساب و کتاب است، نه هراسیدن از بازگشت.
- توبه... زمستان گناه را ، نوید می دهد.
- توبه... عطش گناه را خشک می کند.
- توبه... راه بازگشت را باز نمی کند، راه برگشت را می بندد.
- توبه... مسیر محبت ورزیدن را هموار می کند.
- توبه... عطر روح انگیز وابستگی انسان به خالق است.
- توبه... بستگی به گناه ندارد، بستگی به امید دارد.

- توبه... یعنی خدا می تواند، حتی اگر تو نتوانی.
- توبه... مسیر آتش را به آب منتهی می کند.
- توبه... دست های خطاکار را، به گلدان استعجابت تبدیل می کند.
- توبه... شکست روح طغیان است، و تلاطم روح امید.
- توبه... دری است که هیچ کس پشت آن نمی ماند.
- توبه... راه را به عقب ماندگان از قافله بندگی نشان می دهد.
- توبه... خواهش گناه را، به التماس بخشش تبدیل می کند.
- توبه... آفرینش دوباره ایمان است.
- توبه... آتش غضب الهی را خاموش می کند.
- توبه... همیشه پس از گناه خلق می شود.
- توبه... زلزله هوس را، مهار می کند.
- توبه... حرکت رو به جلوست ، و گناه حرکت رو به عقب.
- توبه... آثار خطا را پاک می کند.

- توبه... از ایمان جدا نمی شود ، و گرنه بندگی منقرض می گردد.
- توبه... فرصتی است برای نو شدن.
- توبه... انرژی مضاعفی است که ایمان را تقویت می کند.
- توبه... کاری نشدنی است، که به امر خداوند شدنی می شود.
- توبه... پیشروی ایمان در جبهه جهاد اکبر است.
- توبه... معامله ای است بین خدا و گناه کار، که به هیچکس ربطی ندارد.
- توبه... معامله ای است که به نفع بنده تمام می شود.
- توبه... بیش از آنکه بنده را خوشحال کند، خداوند را راضی می سازد.
- توبه... با ایمان سنخیت دارد، اما ایمان با گناه چه سنخیتی دارد.
- توبه... راه های رفته را ترمیم می کند، و راه های نرفته را تضمین.
- توبه... قیامت کوچک است، که خطا کار برای خود می آفریند.
- توبه... آخرین حلقه اعتقاد است ، که بنده را به عقد ایمان در می آورد.
- توبه... مخلوق خداست، برای خَلْقِ عاصی.

- توبه... قبل از آنکه داستان نیازمندی مخلوق به خالق باشد، داستان محبتِ خالق به مخلوق است.
- توبه... نوعی تعلق خاطر آدمی است به پاکی.
- توبه... غنچه ای است، که پس از گناه گل می کند.
- توبه... عادت همه آنهایی است که از خفت گناه ، فراری هستند.
- توبه... مثل سلام است ، که جوابش واجب است.
- توبه... هوس بندگی است، خود را محروم نکنیم.
- توبه... هوس گناه را تلخ، و هوای آشتی را شیرین می کند.
- توبه... آشتی کنان بنده با خدا نیست، آشتی کنان بنده با خود است.
- توبه... جشن دوست شدن بنده است با خدا.
- توبه... بیش از آنکه حزن انگیز باشد، شادی آفرین است.
- توبه... بر پیکره اعتقاد جوانه هایی می زند، بنام محبت.
- توبه... مرض اعتقاد را ، درمان می کند.
- توبه... بیش از آنکه رویگرداندن باشد، رو کردن است.

- توبه... کلیدی است که قفل همه گناه هار اباز می کند.
- توبه... قطعه قطعه ، جهنم را کوچک می کند.
- توبه... آتش جهنم را ، نقره داغ می کند.
- توبه... همسایه جوانی است و همسایه از همسایه ارث می برد.
- توبه... اراده ای است که خداوند ، گنه کار را با آن سربلند می کند.
- توبه... آب گُر است، هیچ نجاستی در آن بجای نمی ماند.
- توبه... مثل رعد و برق، هوای چشم خطاکار را بارانی می کند.
- توبه... بساط آشتی آنهايي است، دوست دارند با گناه قهر باشند.
- توبه... بازار ناامیدی از رحمت خدا را، کساد می کند.
- توبه... فقط روزی آنانی است که، خداوند را مهربان می بینند.
- توبه... جریان لطف خداوندی است ، که همه هستی را فرا گرفته است.
- توبه... فاصله ایجاد شده بین خدا و بنده را، پُر می کند.
- توبه... گناه را روسایه ، و گنه کار را روسفید می کند.

- توبه... رفیق گناه کاراست، و دشمن گناه.
- توبه... دوستی است که خداوند برای دوستان خطاکارش، آفریده است.
- توبه... خلقتش، بعد از خلقت انسان است، و فقط برای انسان آفریده شده است.
- توبه... ایمان پاره شده از گناه را، وصله پینه می کند.
- توبه... معمولا در خلوت ها، گناه کاران را به دام محبت خدا اسیر می کند.
- توبه... شیطان را خشمگین و خدا را خوشحال می کند.
- توبه... رحمتی است، که از غضب الهی پیشی می گیرد.
- توبه... یک معنا بیشتر ندارد، آنهم گناه کار فقط می داند.
- توبه... رازی است میان بنده گناه کار و خدا.
- توبه... به تو، به نگاه یک خلق دوباره نگاه می کند، بعد از توبه.
- توبه... مادر بخشش است، که ما را به مسیر بندگی بر می گرداند.
- توبه... حسنی است که خدا به ما می دهد، تا بیشتر حسش کنیم.
- توبه... چتر محبت خداوند را، بر سر تمامی انسان ها می گستراند.

- توبه... زمان نمی شناسد، هر وقت دلت خواست، یا علی.
- توبه... خانه ای است که همه میهمانان آن ، صاحب خانه اند.
- توبه... افقی است که در هیچ شرایطی به سراب منتهی نمی شود.
- توبه... دوست گناه کاران است و دشمن گناه.
- توبه... جواب دعوت خصوصی ، آشتی با خداست
- توبه... منّتی است که خداوند، بی منّت بر سر خطاکاران سایه گستر می کند.
- توبه... شروعهش از بنده نیست، پایانش با بنده است.
- توبه... لذّت با خدا بودن را ، جایگزین لذّت گناه می کند.
- توبه... تا خدا رفتن، آن هم با خدا رفتن است.
- توبه... به شکوفه نشستن درخت ایمان است.
- توبه... پستی گناه را به بلندی بندگی می رساند.
- توبه... آنقدر شیرین است ، که تلخی گناه هم در برابرش طاقت نمی آورد.
- توبه... ما را جلو نمی برد، نمی گذارد ما عقب بیافتیم.

- توبه... عین اطمینان به قدرت الهی است، برای بازگشت به بندگی.
- توبه... معنی دیگر، بازگشت همه به سوی خداست.
- توبه... برپایی قیامت در لحظه پشیمانی از گناه است.
- توبه... هیچ پیش شرطی ندارد، فقط شرطش اطمینان به خداست.
- توبه... مثل سوره اش، به بسم الله هم نیاز ندارد.
- توبه... از پاک کردن گناه بزرگ تر است، پُرننگ کردن بندگی است.
- توبه... ایستگاه جدایی از گناه، و پیوند با ایمان است.
- توبه... پرداخت بدهی های بنده است، توسط خدا.
- توبه... که ترس ندارد، گناه ترسناک است.
- توبه... میانبر است. همه راه ها را کوتاه می کند.
- توبه... شیرین ترین گناه عالم را، تلخ می کند.
- توبه... وقتی به چشم می رسد، اشک می شود.
- توبه... به هوس خدا، زندگی کردن است.